

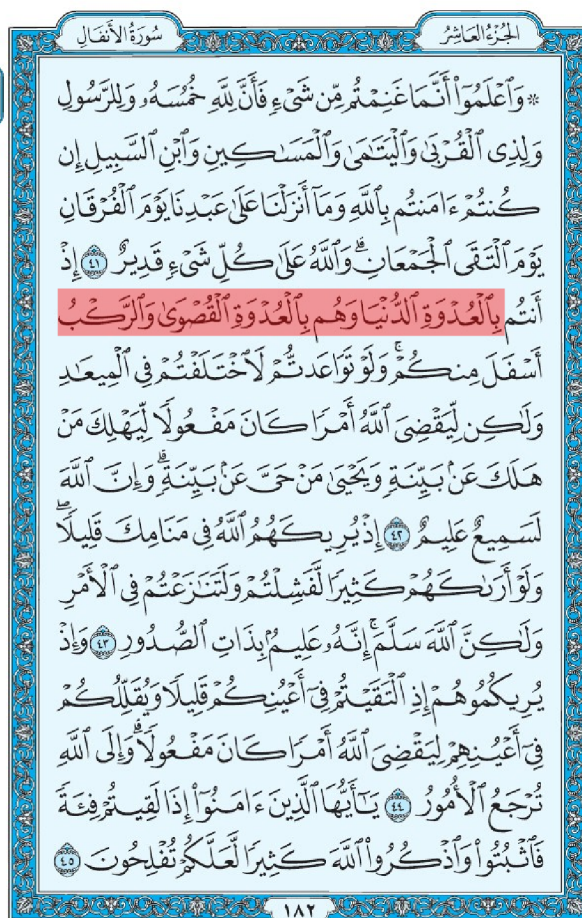
(41) Znajite, muslimani, da se ratni plijen dijeli na pet dijelova; četiri petine pripadaju borcima, a jedna petina pripada Allahu i Njegovom Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, **i to:** za opće koristi muslimanā, bližim Poslanikovim, sallallahu alejhi ve sellem, srođnicima iz plemena Hašim i el-Muttalib, siročadi, siromasima i putnicima koji nemaju sredstava da nastave putovanje. Tako će postupiti onaj ko iskreno vjeruje u Kur'an i u ono što je objavljeno Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, na Bedru, kad su se sukobili muslimani i višebošci i kad je Svemoćni Allah odvojio evlije od Svojih neprijatelja. Allah koji vas je pomogao, u stanju je sve da učini.

(42) Sjetite se Bitke na Bedru, kad ste se vi smjestili **u dolini bližoj Medini, nevjernici u ovoj daljoj, u pravcu Meke, a (Ebu Sufjanov) je karavan** bio niže vas, u pravcu obale Crvenog mora. Da ste se dogovarali s nevjernicima oko vremena početka borbe, ne biste se dogovorili. Međutim, Uzvišeni je Gospodar odredio da se sastanete i sukobite, unaprijed se ne dogovorivši. To je učinio zato da bi vama pomogao protiv nevjernikā i da bi njih porazio i ponizio. Bio je u tome odista dokaz, poslije kojeg su neki ostali nevjernici, a vjernici su se samo učvrstili u svom vjerovanju. Allah čuje tajne i javne riječi, zna tajna i javna djela. Njemu ništa nije skriveno, i svakom će dati ono što je zaslužio.

(43) Jedna od Allahovih blagodati prema tebi, Vjerovjesniče, i to je što je učinio da, prije Bitke na Bedru, usniješ višebožачku vojsku malobrojnou, pa ste se usudili povesti borbu protiv njih i oduševili se susretu s njima. Međutim, da ti ih je Allah u snu pokazao mnogobrojnim i da si o tome obavijestio muslimane, oni bi se podvojili i pokolebali u pogledu borbe. Ipak, Allah vas je spasio od razočarenja, zaštitio od malaksalosti i pomogao i podržao melekima, Svojom vojskom. Pobjeda je bila neupitna. Allah zna ono što se nalazi u srcima i u grudima.

(44) I sjetite se sukoba! Učinilo vam se da je nevjernička vojska malobrojna, pa ste bili čvrsti i odlučni za borbu, ali se, također, i višebošcima učinilo da je vas manje nego što vas je uistinu bilo, pa su se i oni obradovali borbi. Da su vas vidjeli mnogobrojnima, sigurno bi odustali od borbe. Međutim, Allah je želio da se borba dogodi, da pomogne Svoje prijatelje, a porazi neprijatelje, uzvisi dini-islam, a ponizi zabludu i njene pobornike kroz ubijanje i zarobljavanje. Njemu će se na kraju sve vratiti pa će svako uživati ili će kažnjen biti, shodno onom šta je činio.

(45) O vi koji čvrsto vjerujete u Allaha i slijedite Njegova Poslanika, kad se sukobite s nevjernicima, budite postojani i strpljivi, kako bi vam Gospodar podario obećanu pobjedu! U tome se pomozite čestim spominjanjem Allaha jer je On najbolji pomagač i u Njega je najjače oružje. Sa spominjanjem Allaha spušta se milost i blagoslov, a otklanjaju se tegobe.

(46) Pokoravajte se Allahu i Njegovu Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, izvršavajući naredbe, a sustežući se od zabrana. I nikako se ne razilazite, jer vas razilaženje slabi, oduzima vam snagu i onemogućuje pomoć i pobjedu. Strpite se prilikom susreta s neprijateljem, jer, uistinu, Allah je uz strpljive, pomaže ih, osnažuje i uzdiže. Niko ne može nadvladati onoga uz koga je Allah.

(47) Pazite se, vjernici, i ne budite poput višebožaca koji su iz Meke na Bedr došli puni ponosa, **oholosti i samoljublja (rijaluka)**, da bi izazvali divljenje kod ljudi i odvratili ih od islama. Allah zna sve ono što oni čine, On to bilježi da ih kazni.

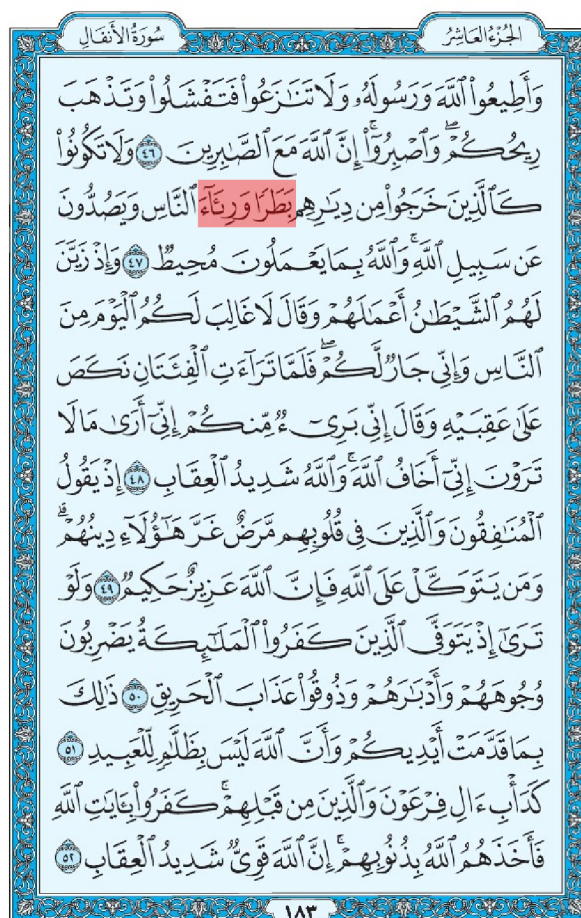
(48) I sjetite se, vjernici, Allahove blagodati prema vama, kad je šejtan uljepšavao višebošcima borbu protiv vas i garantirao im pomoć, ali ih je prevario i obmanuo. Većim nego što ustvari jest, predstavio je broj njihovih ratnika i snagu, tvrdeći da će ih on zaštititi i pomoći prilikom borbe. Međutim, kad su se dvije vojske sukobile i kad su svi spoznali pravo stanje svog neprijatelja, šejtan je prekršio svoje obećanje i iznevjerio nevjernike. Bježeći, u strahu, **povikao je**: "Otkazujem vam pomoć i ne mogu vas zaštititi, jer ja vidim stroge i snažne meleke, protiv kojih se ne može boriti! Bojim se da me Allah ne uništi Svojom kaznom, budući da je On nepobjediv i da kažnjava kaznom koju niko ne može podnijeti."

(49) Također se sjetite kad su dvoličnjaci i oni koji su sumnjali u vjeru rekli: "Ovi vjernici obmanuti su i zavedeni svojom vjerom, misle da će pobijediti sve ostale ljude, a izuzetno su bijedni, malobrojni i slabi, dok su njihovi neprijatelji mnogobrojniji i spremniji!" Ali oni nisu spoznali da će Allah pomoći one koji su se samo na Njega oslanjaju i vjeruju u obećanje pobjede koje im je dao. Allah takve neće ostaviti na cjedilu koliko god slab bio, a Allah je Silni, s Kojim se niko ne može nadjačavati, i Mudri, Koji mudro određuje i propisuje.

(50) Vjernovjesniče, da vidiš kad meleki, snažno i grubo, čupaju duše nevjernicima, kad ih željeznim maljevima po licima i leđima udaraju, kažnjavajući ih i ponižavajući! I još im, omalovažavajući ih, **reknu**: "Iskusite žestoku i nesnosnu kaznu u Džehennemu zbog onog što ste činili!" Kada bi to vidio, spoznao bi i vidio nešto veoma ogromno.

(51) Reknu im i ovo: To vam je kazna zato što ste činili loša djela, a Gospodar svjetova Svoje robove nikad ne kažnjava bez razloga, i nepravedno, nego Svoje presude temelji na pravdi.

(52) Ova kazna koja je zadesila ove nevjernike nije samo za njih, već je to Allahov kosmički zakon za nevjernike svakog mjesta i vremena. Faraonove sljedbenike i narode prije njih koji nisu vjerovali u Allahove ajete - On je žestoko kaznio zbog grijeha njihovih. Doista je Allah snažan i niko se sa Njim ne može nadjačavati, i On žestoko kažnjava one koji su Mu nepokorni.

(53) Kazna ih je skolila zato što Uzvišeni Allah neće preinačiti blagostanje i sreću u iskušenje i nedaću, sve dok stanoviti narod ne prestane činiti dobra djela, i vjerovati, a počne činiti hrđava djela i nevjеровати. Allah, džellešānuhu, čuje sve i zna sve i Njemu ništa nije skriveno.

(54) Dakle, ono što se dogodilo mekanskim višebošćima dogodilo se i faraonovom narodu i onima koji su bili prije njih, a koji su poricali dokaze Gospodara svog, Koji ih je stvorio, opskrbio i obasuo mnogim blagodatima, a potom ih je iskorijenio, zbog neposluha; faraona i one s njime potopio je. Oni su sami sebi nasilje činili i tako su zaslužili da ih Allah, po pravdi, kazni.

(55) Najgora su **stvorenja** na Zemlji ona koja poriču Allahove dokaze i utjeruju u laž Božije poslanike. Takvi ljudi ne vjeruju ni u kakav Božiji znak jer su ogrezli u nevjerstvu, izgubili su mogućnost rasuđivanja i zaključivanja, te mogućnost spoznaje Prave staze.

(56) Ti si, Poslaniče islama, sklopio ugovor s jevrejskim plemenom Kurejza u kojem su se obavezali da neće pomagati višebošćima, no oni su prekršili isti taj ugovor, što je i karakteristično za njih. Oni se ne boje Allaha niti strahuju da će biti kažnjeni prekrše li ugovor.

(57) Kad se sukobite, na bojnopolju, ti ove **žestoko kazni** da time prestrašiš višebošće koji su iza njih, da te se boje i strahuju od tebe, pa više nikad neće prekršiti dogovor. Ukoliko zastrašiš nevjernike, od tvoje će sile strepetjeti svi neprijatelji.

(58) Ako na osnovu indikacija uvidiš da tvoj neprijatelj sprema prevaru i želi prekršiti među vama važeći dogovor o nenapadanju, ti im daj do znanja da taj ugovor više ne važi, da bi obje strane istovremeno znale. Nemoj ih napadati ne dajući im do znanja da ugovor o primirju više ne važi, to je izdaja i pronevjera. Allah mrzi izdajnike, pa se čuvaj da ne budeš od njih.

(59) Neka ne misle tvoji neprijatelji koji su se spasili od smrti da su umakli Allahovoj kazni, jer oni to nisu u stanju učiniti. Silni Allah kaznit će ih u odgovarajuće vrijeme.

(60) Pripremite se, muslimani, koliko god možete, brojčano i opremom, poput strijela i konja, da biste uplašili nevjernike, Allahove i vaše neprijatelje, koji vam spletke kroje i čekaju pogodnu priliku protiv vas. Time ćete uplašiti i druge mimo njih, koje vi ne znate, i ne znate neprijateljstvo prema vama koje u dušama skrivaju, ali Allah, Jedini, to zna. Imetak, bio veliki ili mali, koji ulažete na Allahovu putu, Allah će vam nadoknaditi na dunjaluku, i punu nagradu za to će vam dati na Ahiretu, i zato požurite s udjeljivanjem i ne oklijevajte.

(61) Ukoliko nevjernici htjednu mir, ti pristani na mir, pa sklopi s njima ugovor ako ide u prilog muslimanima, i osloni se na Allaha. Svemoguću Allah sačuvati će te i uliti će u tebe sigurnost, jer On sve čuje i sve zna.

(62) Budu li te namjeravali prevariti, Allah će te zaštititi i sačuvati od njihova zla; Allah te je pomogao i osnažio vjernicima koji te slijede, muhadžirima i ensarijama.

(63) Svevišnji je Allah ujediniio srca muslimana nakon što su, prije pojave islama, bila puna mržnje. Da si ti udijelio sva bogatstva ovog svijeta, ne bi ih ujediniio u ljubavi, ne bi to uspio, ali ih je Allah, Jedini, ujediniio. On je Silni i Njegova se odredba mora provesti, niko se sa Njim ne može nadjačavati, i On savršeno mudro postupa u Svom određivanju, uređivanju i propisivanju zakona.

(64) Poslaniče, Allah tebe i vjernike čuva i štiti od zla tvojih neprijatelja i njihovih spletki, pa se u Njega uzdaj i na Njega osloni.

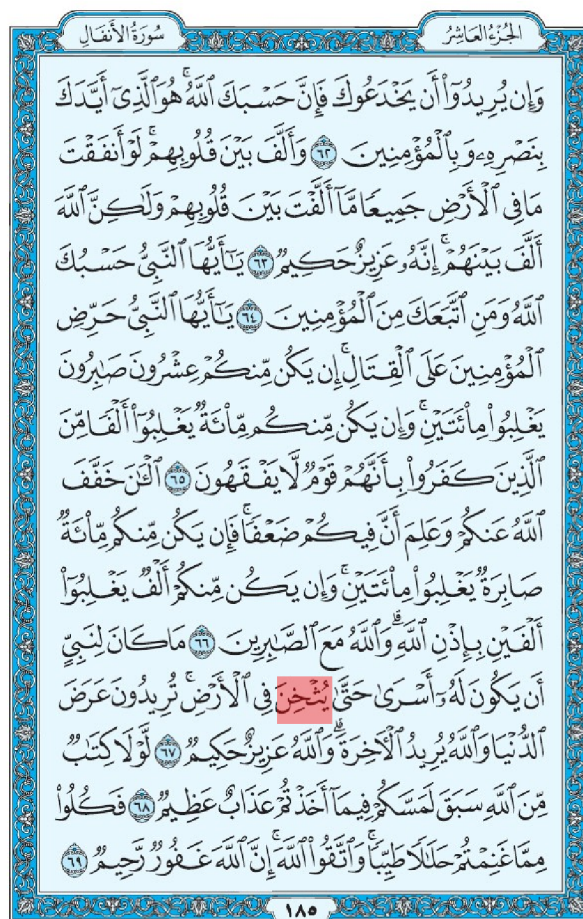
(65) O Vjerovjesniče, podstiči vjernike na borbu, spominjući im ono što učvršćuje njihovu odlučnost i budi njihove ambicije. O vjernici, ako vas bude dvadeset boraca koji se strpljivo bore, pobijedit će dvjesta nevjernika, a ako vas bude stotinu koji se strpljivo bore, pobijedit će hiljadu nevjernika. To je zato što nevjernici ne razumiju Allahov zakon o pomaganju Njegovih štićenika i uništavanju njihovih neprijatelja, i ne shvataju cilj borbe. Oni se bori radi uzdizanja na ovom svijetu.

(66) Danas vam je Milostivi Allah dao olakšicu iz milosti i blagosti prema vama, jer zna vašu slabost, i obavezaio da se jedan od vas strpi protiv dvojice nevjernika, umjesto protiv desetorice. Ako vas bude stotinu strpljivih boraca pobijedit će, uz Allahovu pomoć, dvije stotine neprijatelja, a hiljadu će boraca, Allahovom voljom, pobijediti dvije hiljade neprijateljskih boraca. Allah je na strani strpljivih vjernika, pomaže im.

(67) Vjerovjesniku nije dozvoljeno zarobljavati neprijateljske vojnike i zahtijevati iskup za njih sve dok **veliki rezultat u borbi ne postigne**, da u njihova srca utjera strah, kako bi i odvratio da se ponovo bore protiv muslimana. O vjernici, želite prolazna bogatstva ovog svijeta prihvatajući iskup od zarobljenika, a Allah želi za vas Ahiret, koji se postiže time što ćete svojom borbom na Njegovom putu pomoći i uzdići Njegovu vjeru. Allah je Silan, veličanstvenog Bića i veličanstvenih svojstava, niko se sa Njim ne može nadjačavati, i On je savršeno mudro odredio sudbinu i propisao zakone.

(68) Da vam Allah nije dozvolio uzimanje ratnog plijena i zarobljavanje, vi biste sad bili žestoko kažnjeni zato što ste uzeli od zarobljenika iskup prije objave o toj dozvoli.

(69) Trošite, o vjernici, imetak iz ratnog plijena koji vam je Uzvišeni Allah dopustio, u šta spada i iskup zarobljenika, jer je to dopuštena i lijepa zarada. Činite ono što vam je Allah, džellešanu, naredio i klonite se onog što vam je zabranio. Allah mnogo prašta grešnicima koji se kaju i beskrajno je milostiv, prašta onima koji su činili zlo.

(70) O Vjerovjesniče, **reci višebošcima koji su zarobljeni u bici na Bedru**: "Ako Allah u vašim srcima vidi ljubav prema vjerovanju i želju i spremnost za prihvatanje istine, On će vam, iz Svoje dobrote, dati više nego što od vas muslimani uzeli (**kao plijen**). Nemojte tugovati za onim što vam je uzeto, On će vam grijeha oprostiti. Svevišnji Allah prašta onome ko se pokaje, i milostiv je prema njemu. Ovo Allahovo obećanje obistinilo se nad onima koji su prihvatili islam, a jedan od njih bio je el-Abbas, Poslanikov, sallallahu alejhi ve sellem, amidža.

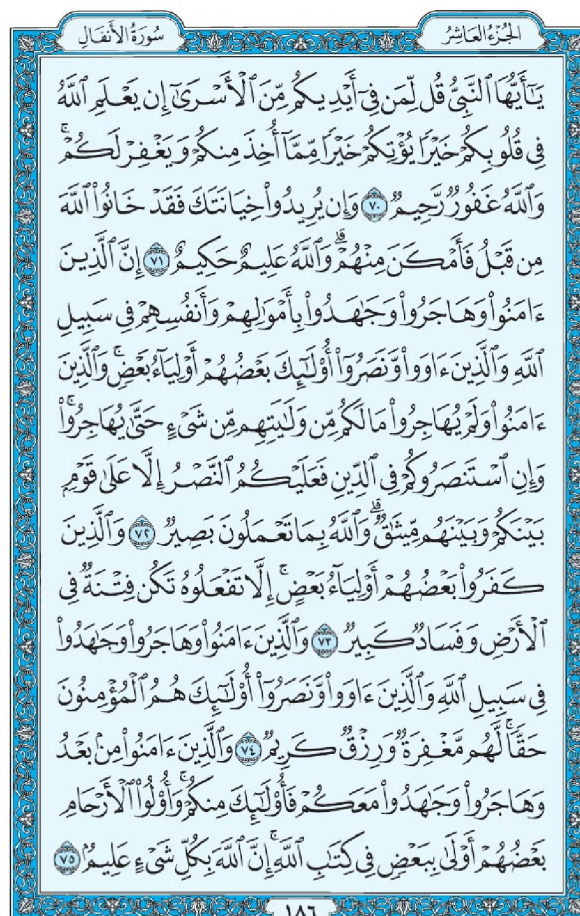
(71) A ako htjednu, o Poslaniče, da te prevare svojim riječima, pa - oni su i prije Allaha nastojali varati i zato ti je On omogućio da ih pobijediš, pa su neki ubijeni, a neki zarobljeni. Zato, ako se vrate i ponovo isto urade, mogu očekivati isti slijed događaja. Allah je Onaj Koji zna šta je najkorisnije za stvorenja i mudar je u onome što uređuje.

(72) Oni koji vjeruju u Allaha, slijede Njegova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, iseljavaju se iz svoje u islamsku zemlju ili u zemlju u kojoj mogu slobodno ispovijedati vjeru i obožavati Allaha, i koji se bore na Allahovom putu, imecima svojim i životima svojim, kako bi Allahova riječ bila gornja (**a to su muhadžiri**), i oni koji su im pružili utočište u svojim domovima, pomogli im i s njima sve jednako dijelili (**a to su ensarije**) – svi su oni pomagači svoje braće, istine, borbe za pravdu, dobra. Što se tiče onih koji vjeruju ali su ostali u nevjerničkoj zemlji i nisu se iselili iz nevjerničke u vjerničku sredinu, vi niste obavezni - o vjernici - da ih pomažete i štitite sve dok se i oni ne isele na Allahovom putu. Međutim, ako im nevjernici učine nepravdu i od vas zatraže da im pomognete protiv nevjernika kako bi se zaštitili od njihova tlačenja, vi im pomozite, osim ako između tog naroda i vas postoji ugovor o nenapadanju. Allah vidi ono što radite i On će svakom dati ono što je zaslužio.

(73) Nevjernici pomažu i štite jedni druge, oni ne pomažu vjernicima, niti vjernici pomažu njima. Ako vi, o vjernici, ne budete pomagali vjernicima, borili se protiv krivovjernih i slušali Gospodara svjetova, doći će do goleme smutnje za vjernike koji neće moći naći među drugim vjernicima onoga ko bi im pomogao i Zemljom će zavladata nered i odvrćanje od puta Allahovog.

(74) Oni koji vjeruju u Allaha i iseljavaju se na Allahovu putu i oni koji su pružili utočište muhadžirima i pomagali im – svi su oni čestiti vjernici i iskreni prema svom Gospodaru. Allah će im oprostiti grijeha i dat će im lijepu i blagoslovljenu opskrbu, a to je Džennet.

(75) Oni koji vjeruju a došli su nakon muhadžira i ensarija, i iseljavaju se iz nevjerničke u islamsku zemlju i bore se na Allahovu putu da Allahova riječ bude gornja, a riječ nevjernika donja - to su vaša braća po vjeri i dužni ste im pomagati i štititi ih. Rođaci su, prema šerijatu, jedni drugima najpreči kad je riječ o nasljeđivanju, iako je prije toga nasljeđivanje bilo na osnovu veze po vjerovanju i hidžri. Doista Allah sve zna, u šta spada i znanje o onome što je najbolje za Njegove robove, i shodno tome im propisuje zakone.

9 - Sura et-Tevbeh

(1) Ovo je obznana Allaha i Njegova Poslanika da ugovor koji su oni, višebošci Arapskog poluotoka, potpisali s muslimanima više ne važi.

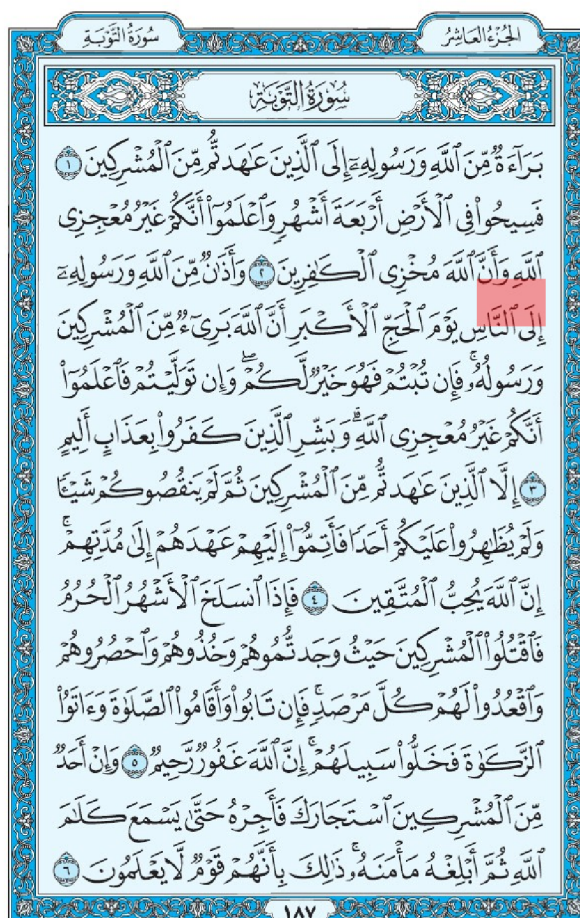
(2) "O višebošci, **putujte** po Zemlji kud god hoćete u periodu od četiri mjeseca nakon kojih nećete imati garanciju sigurnosti i nenapadanja. Budite uvjereni da će Allah poniziti nevjernike, kroz ubijanje i zarobljavanje (**u ratu**) na ovom svijetu, i kroz džehennemsku patnju na Ahiretu." Ovaj se ajet odnosi na one višebošce s kojima je potpisan ugovor na neodređeno vrijeme. Ugovor o miru koji traje određeno vrijeme, pa makar trajao i duže od četiri mjeseca, mora se ispoštovati.

(3) Jasan je i objelodanjen proglas od Allaha i Njegova Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, svim ljudima na dan Kurban bajrama – da ugovor s višebošcima više nije na snazi i da ih se odriču. O višebošci, ako se pokajete, napustite obožavanje kipova i prihvatite islam, to vam je bolje, a ako glave okrenete od pokajanja, budite uvjereni da Allahu nećete umaći, i da od Njegove kazne ne možete pobjeći. O Poslaniče, obavijesti nevjernike o žestokoj kazni koja ih čeka.

(4) Iz prethodnog propisa izuzimaju se višebošci s kojima imate potpisan ugovor, a koji nisu prekršili nijedan paragraf tog ugovora. Održite ugovor koji ste s njima sklopili do isteka njegovog roka, a Allah voli one koji se čuvaju udaljavanja od Njega time što čine ono što je On naredio - u šta spada i pridržavanje ugovora - i klone se onoga što je zabranio - u šta spada i pronevjera ugovora.

(5) Kad prođu sveti mjeseci u kojima ste vašim neprijateljima garantovali sigurnost - ubijajte višebošce gdje god ih nađete, opsjedajte njihove tvrđave i na njihovim putevima, zarobljavajte ih. Ako se pokaju od višeboštva, i počnu klanjati i davati zekat, postali su vaša braća po islamu, pa ih ostavite na miru. Doista Allah puno prašta onima koji se kaju i milostiv je prema njima.

(6) Ako neki višebožac protiv kojeg ti je dozvoljena borba zatraži od tebe sigurnost, pruži mu je kako bi mu proučio nešto lahko iz Kur'ana, ono što će razumjeti, a potom ga pošalji **tamo gdje će biti siguran**, jer nevjernici ne znaju činjenice ove vjere. Kada ih podučite nečemu od Kur'ana možda krenu pravim putem.

(7) Ne može postojati ugovor između Allaha i Njegova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, s jedne, i višebožaca, s druge strane, jer su višebošci vjerolomni. No, ipak, držite se ugovora koji ste sklopili na Hudejbiji, u blizini Časnog hrama, sve dok ga se oni budu držali, jer Svevišnji Allah voli one koji Ga se boje izvršavajući vjerske naredbe, a sustežući se od vjerskih zabrana.

(8) Kako da se držite ugovora s višebošcima kad su oni vaši neprijatelji, ako bi vas pobijedili i nad vama zavlada, **ništa ih ne bi spriječilo da vas kažnjavaju i žestoko muče**: ni savez, ni srodstvo, ni ugovor!? Oni vas pridobivaju slatkim, umilnim riječima, a srca su im pakosna protiv vas, zavide vam, mrze vas i zakleti su vam neprijatelji; većina njih krše ugovor.

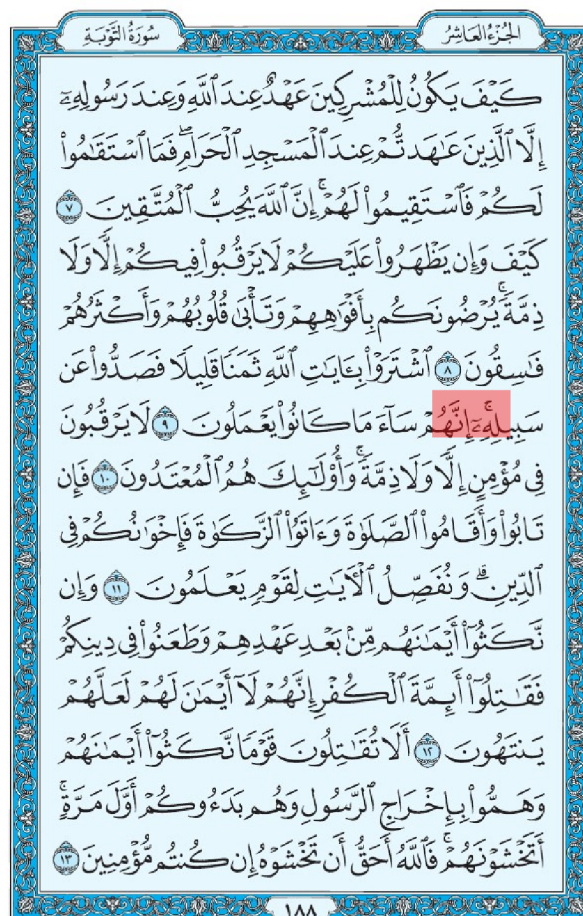
(9) Slijeđenje Allahovih ajeta - u šta spada i pridržavanje ugovora - zamjenjuju za nešto što je bijedno, nisko i prolazno - a to su dunjalučka uživanja - pa sprečavaju ljude od ulaska u islam. Loše je ono što oni čine!

(10) Kad su posrijedi vjernici, oni ne poštuju ni savez, ni srodstvo, ni ugovor, pa prelaze granice Allahova šerijata, nepravedni su i nasrću na prava drugih.

(11) No, pokaju li se prihvatajući islam, počnu klanjati obavezne namaze i davati zekat, oni su tad vaša braća u vjeri, pa imaju ista prava i obaveze kao i vi. Više vam neće biti dozvoljeno da se borite protiv njih, jer su zaštićeni islamom. Eto tako Allah objašnjava Svoje dokaze onima koji razumiju i imaju pameti, jer će samo takvi uzeti pouku.

(12) Ako ovi višebošci koji su s vama sklopili ugovor o nenapadanju određeni vremenski period prekrše to i ponovo budu vrijeđali vašu vjeru - borite se protiv njih, oni su kolovođe nevjerstva. Sa njima više ne vrijede ugovori i nisu zaštićeni. Borite se protiv njih kako bi se okanili svog nevjerstva, kršenja ugovora i vrijeđanja islama.

(13) Zašto se ne borite protiv ljudi koji su prekršili svoje ugovore s vama, i koji su se dogovorili prognati Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, iz Meke? Oni su prvi počeli rat protiv vas, kada su pomogli pleme Bekr, koji bijahu saveznici Kurejšija, protiv plemena Huza'a, koji bijahu saveznici Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Zar se njih bojite pa se ne borite protiv njih? Samo se Allaha treba bojati, ako iskreno vjerujete.

(14) O pravovjerni, borite se protiv nevjernika, Allah će ih kazniti vašim rukama, time što ćete ubijati, poraziti i zarobljavati nevjernike (koji ratuju protiv vas). On će vas pomoći protiv njih dajući vam pobjedu, i srca onih koji nisu učestvovali u bici bit će izliječena kada vide pogibiju, zarobljavanje i poraz nevjernika pred vjernicima.

(15) Allah će dati da pobjeda vjernika bude razlog za otklanjanje srdžbe i bijesa iz vjerničkih srca. A koji se od protivnika pokaje – pa, Uzvišeni Allah će mu oprostiti, kao što se desilo sa nekim Mekelijama na danu oslobođenja Mekke. Allah zna onoga ko se iskreno pokaje, savršeno mudro stvara i uređuje stvorenja, i savršeno mudro propisuje zakone.

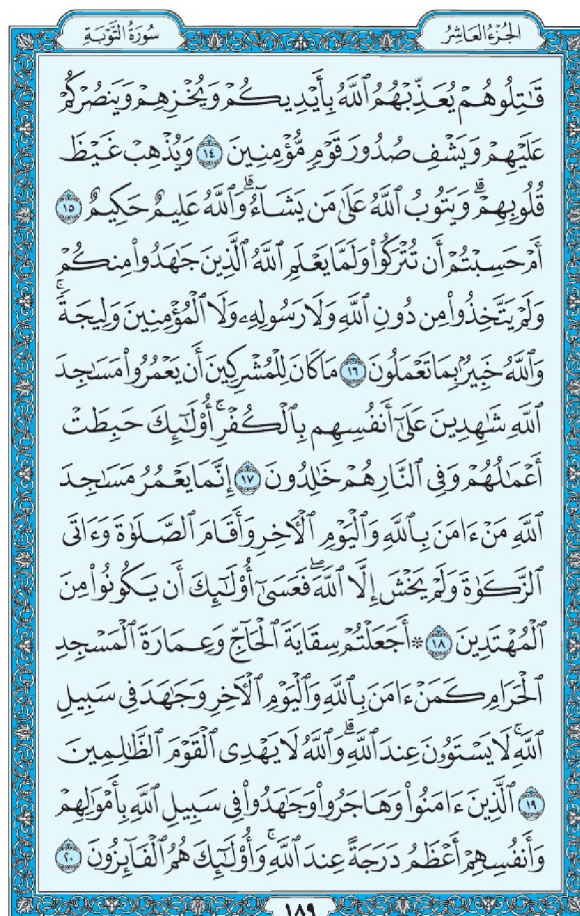
(16) Zar mislite, o vjernici, da će vas Allah ostaviti a da vas neće iskušati? Iskušenje je Allahov zakon na ovom svijetu, i On će vas iskušavati kako bi ukazao na one koji se iskreno bore na Njegovom putu i ko od vas, umjesto Gospodara i Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, nije uzeo nikog za prisnog prijatelja s kojima razmjenjuju ljubav. Sveznajućem su Allahu, o ljudi, poznata sva vaša djela, javna i tajna, i dat će vam ono što ste zaslužili.

(17) Ne priliči da višebošci grade i održavaju džamije kroz obožavanje i dobra djela dok ispoljavaju nevjerovanje i bore se protiv islama. Svemogućí će Allah poništiti sva njihova djela jer ne ispunjavaju uslov primanja - islam, i oni će na Sudnjem danu u Vatru ući, u kojoj će vječno boraviti, osim ako se pokaju od širka prije nego im smrt dođe.

(18) Izgradnju i održavanje džamija i njihovo ispunjavanje ibadetom zaslužuje samo onaj koji vjeruje u Allaha Jedinog i sudruga Mu ni u čemu ne pridružuje, i ko u Sudnji dan vjeruje, namaz klanja, zekat daje, samo se Allaha boji. Za njih se može nadati da će ih Milostivi Allah uputiti na pravi put, a kad je riječ o višebošcima, oni su posve daleko od toga.

(19) Zar mislite, o višebošci, da je onaj koji hadžije napaja vodom i vodi brigu o Časnom hramu jednak onom koji vjeruje u Allaha i nikoga Mu ni u čemu ne pridružuje, i ko u Posljednji dan vjeruje i bori se na Božijem putu životom i imetkom da bi Allahova riječ bila gornja a riječ nevjernika donja?! Zar ih smatrate isto vrijednim kod Allaha? Oni nikako ne mogu biti jednaki. Allah neće na pravi put uputiti one koji nepravdu sebi čine pridružujući Allahu sudruga, makar činili dobra djela kao što je napajanje hadžija.

(20) Oni koji su spojili vjerovanje u Allaha sa činjenjem hidžre iz svoje u islamsku zemlju i bore se na Allahovu putu, imecima i životima, na najvećem su stupnju kod Allaha. Oni će na oba svijeta ostvariti svoje želje i bit će istinski dobitnici, u Džennet će ući.

(21) Svevišnji Allah šalje im vijesti da će im, iz Svoje neizmjerne milosti, oprostiti grijehe, biti zadovoljan njima i nikad se na njih neće rasrditi, a potom će ih uvesti u vječne džennetske bašče.

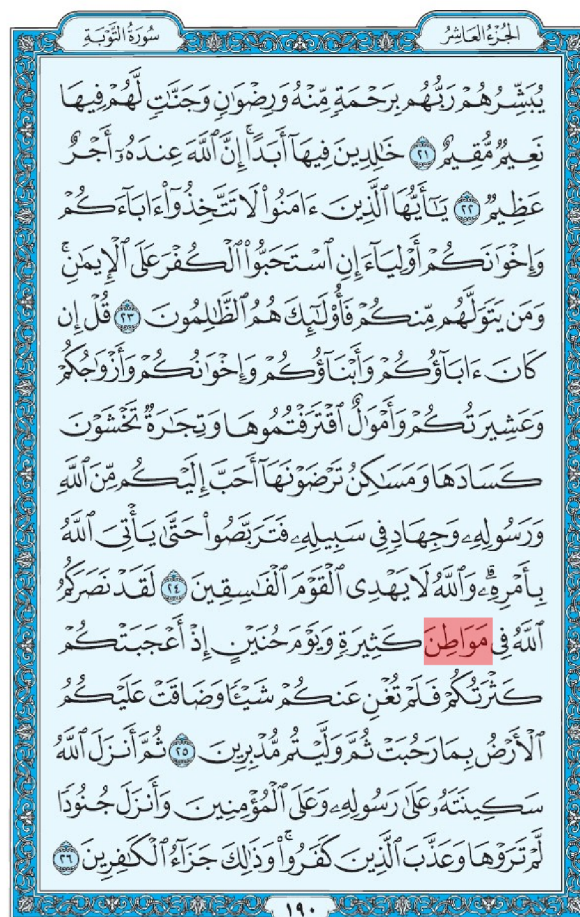
(22) Oni će u Džennetu biti vječno, kao nagrada za dobra djela koja su činili na dunjaluku. Kod Allaha je velika nagrada za one koji su radili ono što je naredio i klonili se onoga što je zabranio.

(23) O vi koji vjerujete u Allaha i slijedite ono sa čim je došao Njegov Poslanik, ne uzimajte svoje očeve, niti svoju braću, niti bilo kog rođaka za prisne prijatelje, pa da im otkrivате tajne vjernika i sa njima se konsultujete mimo vjernika, ako su ti rođaci dali prednost nevjerstvu nad islamom. Ko njih uzme za pomagače i prisne prijatelje dok su nevjernici i ispoljava im čistu srčanu ljubav (koja je viši stepen od prirodne naklonosti i milosti duše prema rodbini ili tome slično), zgriješio je prema Allahu i time nepravdu prema sebi učinio.

(24) Reci, o Vjerovjesniče, **onima koji preferiraju ovaj svijet**: "Ako su vam očevi, i sinovi, i braća, i žene, i porodice, i stečeni imeci, i trgovačka roba za koju strepите da neće imati prođe, i kuće vaše u kojima uživate – draži od pokornosti Allahu, hidžre i borbe na Božijem putu, onda pričekajte kaznu Silnog Allaha! Allah neće na pravi put uputiti one koji Mu prkose i čine ono što On ne voli."

(25) Uzvišeni Allah bio je uz vas, vjernici, pa vam je pomogao protiv višebožaca u mnogim **bitkama** i pohodima, iako ste bili slabi i malobrojni, kad ste se na Njega oslonili i sebebe poduzeli, i kada niste bili obmanuti svojom brojnošću, jer brojnost nije sebeb (**uzrok**) vaše pobjede. Što se tiče bitke na Hunejnu, **gdje ste bili poneseni svojom brojnošću i rekli ste: "Danas nećemo biti pobijedeni zbog malobrojnosti."**, nije vam mnoštvo koristilo, pa vas je neprijatelj savladao i zemlja vam je postala tijesna, ma koliko prostrana bila, a onda ste se u bijeg dali, poraženi.

(26) Nakon vašeg bježanja od neprijatelja, Allah je na Poslanika i na vjernike spustio smiraj, pa su se vratili na poprište bitke i poslao je meleke koje niste vidjeli, a kaznio je nevjernike pogibijom, zarobljavanjem i zaplijenom imetka i zarobljavanjem porodica. Eto, to je višebošcima bila kazna zato što su utjerali Allaha i Njegovog Poslanika u laž, okrećući se od Objave sa kojom je došao.

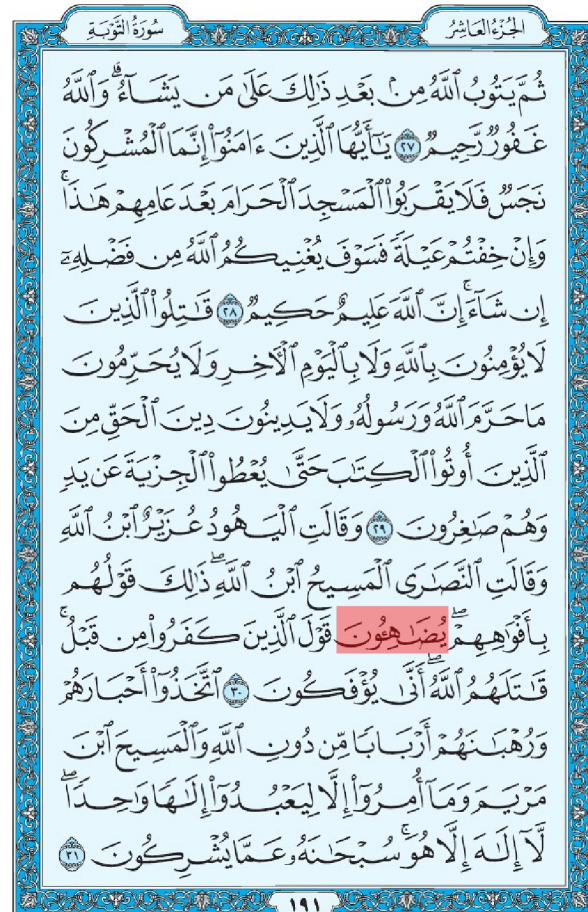
(27) Zatim, ko se pokaje od svog nevjerstva i svoje zablude, nakon te kazne - Allah će mu oprostiti, jer On prašta pokajnicima i milostiv je prema njima. On od pokajnika prihvata pokajanje nakon nevjerstva i činjenja grijeha.

(28) O vi koji vjerujete u Allaha i Njegovog Poslanika, i slijedite ono što vam je propisao, višebošci su nečist, zbog nevjerstva, nepravde, i ružnih karakternih osobina i običaja, pa neka ne ulaze u mekanski harem - u okviru kojeg je i sam Sveti hram - makar bili hadžije ili došli na 'umru, nakon ove, devete godine po Hidžri. Ukoliko se bojite, o vjernici, siromaštva zbog prekida hrane i razne robe sa kojima su mušrici dolazili, Allah će vam to nadoknaditi iz Svojih riznica, ako bude htio. Doista Allah zna vaše stanje i mudro određuje ono što je dobro za vas.

(29) Vjernici, borite se protiv nevjernika, koji Allahu sudruga pridružuju, i koji ne vjeruju Posljednji dan, i koji se ne klone onoga što je zabranio Allah preko Svog Poslanika, poput strvine, svinjskog mesa, alkohola i kamate, i koji se ne žele povinovati odredbama Allahovog zakona. Borite se protiv njih, a to su jevreji i kršćani, sve dok ne daju džizju poraženi.

(30) Jevreji i kršćani su višebošci. Jevreji su Allahu pridružili Uzejru kao Allahovog sina, a kršćani su ustvrdili da je Isa Allahov sin, neosnovano i bez ikakva dokaza to govoreći. **Slično** prijašnjim višebošcima koji su izmišljali i govorili da su meleki Božije kćeri. Uzvišen je Allah i daleko iznad onoga što oni tvrde! Kako se odmeću od jasne istine i prihvataju zabludu?!

(31) Jevreji svoje svećenike, a kršćani svoje monahe smatraju bogovima pored Allaha, pa im oni dozvoljavaju ono što je Allah zabranio i zabranjuju ono što je Allah dozvolio. Kršćani vjeruju da je Isa, sin Merjemin, bog kojeg treba obožavati pored Uzvišenog Allaha. Uzvišeni Allah je rabinima i monasima, i Uzejru i Isau sinu Merjeminom, naredio da samo Njega, Jedinog, obožavaju, jer On, Uzvišeni, je jedan jedini Bog, i niko pored njega nema pravo biti obožavan. On je daleko iznad toga da ima sudruga, kako to tvrde višebošci i njima slični.

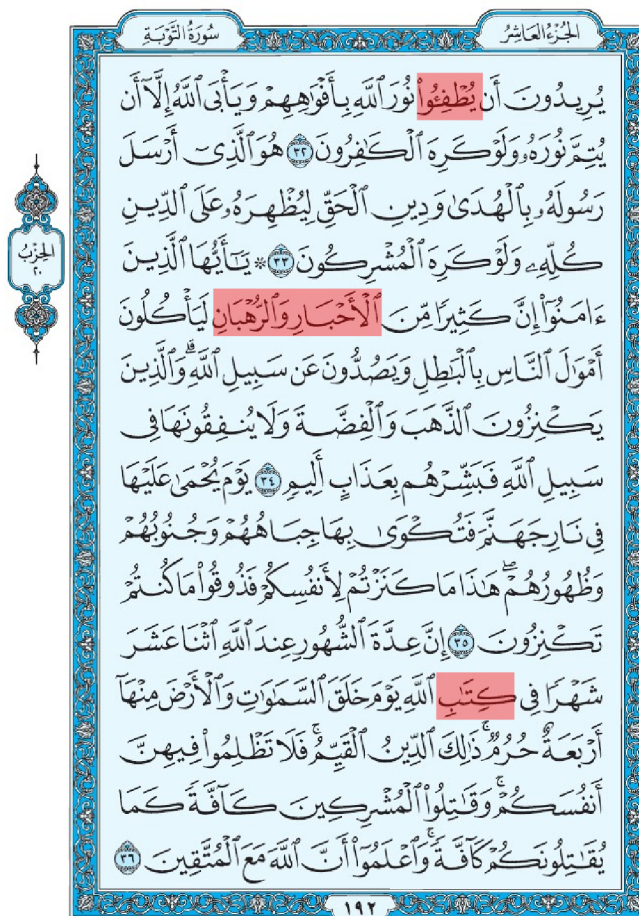
(32) Jevreji, kršćani i svi ostali nevjernici žele, vrijeđajući islam i utjerujući u laž ono sa čim je došao Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, žele **uništiti** islam i njegove kristalno jasne dokaze Allahove jednoće i istinitosti posljednje Objave, ali Allah odbija to i uistinu će upotpuniti i uzdići Njegovu vjeru nad svim ostalim, makar nevjernicima bilo mrsko. Kada Allah nešto hoće - biva uništeno sve što se Njegovoj volji suprotstavlja.

(33) Allah je Vjerovjesnika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, poslao s Kur'anom, u kojem se nalazi uputa za ljude, i poslao ga je sa istinitom vjerom, islamom, kako bi uzdigao tu vjeru i njene jasne dokaze i propise iznad svih drugih vjera, makar ne bilo po volji višebošcima.

(34) O vi koji vjerujete i radite po Allahovom zakonu, doista mnogi **rabini i monasi** bespravno uzimaju imetak od naroda, kroz mito i druge radnje, i ljudima zabranjuju prihvatanje Allahove vjere. One koji gomilaju zlato i srebro, a ne daju obavezni zekat na to, "**obraduj**" žestokom i bolnom patnjom na Sudnjem danu.

(35) Na Sudnjem danu će se ložiti vatra na blagu kojeg su bespravno skupljali, u Džehennemu, pa kada se užari - biće im stavljeno na čela, bokove i leđa, **i bit će im rečeno**: "Ovo je vaš imetak kojeg ste skupljali i niste udjeljivali ono što je obavezno. Iskusite posljedice vaših djela!"

(36) Prema Allahovoj odredbi koju je zapisao u **Levhi-mahfuzu** tek što je stvorio nebesa i Zemlju, u godini ima tačno dvanaest mjeseci. Od toga je u četiri zabranjeno ratovanje, **a to su**: zul-ka'de, zul-hidždže, muharrem i redžeb. Taj spomenuti broj mjeseci, i svetost četiri mjeseca, predstavljaju dio ispravne vjere, pa nemojte sebi nepravdu činiti time što ćete u navedena četiri mjeseca ratovati, skrnaveći ih. I borite se (**u ostalim mjesecima**) protiv svih višebožaca kao što se oni bore protiv svih vas, i znajte da je Allah pomaže i daje pobjedu onima koji se čuvaju od onoga što će ih udaljiti od Njega, pa čine ono što je naredio i klone se onoga što je zabranio, i On ih učvršćuje na pravom put, a onaj uz koga je Allah - niko ga ne može pobijediti.

(37) Proizvoljno pomjeranje svetosti s onog mjeseca kojeg je Allah učinio svetim i činjenje svetim mjeseca kojeg Allah nije učinio svetim povećava nevjerovanje kod

višebožaca, jer su prvo učinili nevjerstvo u Allaha, a zatim u Njegov zakon po pitanju svetih mjeseci. Šejtan tako nevjernike u zabludu odvodi, pa jedne godine dozvoljavaju borbu u mjesecu u kojem je to zabranjeno, zabranjujući je u mjesecu u kojem to nije zabranjeno, a druge godine ponovo taj mjesec čiju su svetost prekršili, čine svetim uklanjajući svetost sa onog mjeseca kojeg su privremeno učinili svetim, a sve to kako bi na kraju bio isti broj svetih mjeseci, makar nekada ne bili to baš oni mjeseci koje je Allah učinio svetim. Time krše Allahov zakon. Šejtan im je uljepšao loša djela, pa su ih činili, u šta spada i navedeni ružni običaj, a Allah neće uputiti na pravi put one koji ustrajavaju na nevjerstvu.

(38) O vi koji vjerujete u Allaha i Njegovog Poslanika, i radite po onome što vam je Allah propisao, zašto kada ste bili pozvani u borbu na Allahovu putu protiv vašeg neprijatelja - **oklijevate** i težite ka ostanku u svojim kućama? Zar preferirate prolazna uživanja nad vječnim blagodatima koje je Allah pripremio za one koji se bore na Njegovom putu!?

Ovaj je život kratak, bijedan i ništavan u odnosu na Ahiret, pa kako da razuman čovjek da prednost nečemu prolaznom nad nečim vječnim i nečim ništavnom nad nečim veličanstvenim?

(39) O vjernici, ne budete li se borili na Allahovu putu protiv vaših neprijatelja, On će vas kazniti poniženjem, porazima, tegobama i raznim iskušenjima, a potom će vas zamijeniti Svojim iskrenim robovima koji će se boriti na Njegovu putu bez oklijevanja. Vi ne možete nimalo nauditi Silnom Allahu kršenjem Njegove naredbe, budući da je On neovisan o bilo kome, dok ste vi ovisni o Njemu. Allah sve može, u šta spada i to da pomogne Svoju vjeru i Svog Vjerovjesnika bez vas.

(40) Ako vi ne htjednete pomoći Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, i ne budete se odazvali njegovom pozivu u borbu na Allahovom putu, pa Allah ga je pomogao i bez vas, onda kad su njega i Ebu Bekra nevjernici protjerali iz Meke, same, pa kada su bili sami u pećini, krijući se od nevjernika koji su ih tražili. Tada, kada se Ebu Bekr pobojavao da će višebošci doći do Poslanika, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, **mu se obratio**: "Ne brini se, Allah je s nama Svojim pomaganjem!" Tada je Allah spustio smirenost i sigurnost u Vjerovjesnikovo, sallallahu alejhi ve sellem, srce, i spustio je vojske koje vi ne vidite - a to su meleki - kako bi ga pomogli. Tada je Svevišnji Allah učinio da riječ nevjernika bude donja, a da Allahova riječ bude gornja. Tada je uzdigao islam, a Allah je silan i apsolutni vladar svega, mudar je u onom što čini, određuje i propisuje.

(41) Polazite u borbu na Allahovu putu, o vjernici, bilo vam lahko ili teško, bili mladi ili stari, i trošite svoje imetke na tom putu i žrtvujte svoje živote. Borba na Allahovom putu, imecima i životima, korisnija vam je i na dunjaluku i na Ahiretu, od sjedenja i vezanosti za te imetke i živote. Ako to znate onda težite onome što je bolje.

(42) Kad je posrijedi borba, da se, o Vjerovjesniče, radi o **materijalnoj koristi do koje je lahko doći, i putu bez umora i poteškoće**, pošli bi s tobom i munafici, oni koji inače izostaju. Međutim, njima, dvoličnjacima, učinila se ta razdaljina koju moraju prewalki do neprijatelja veoma velikom pa su ostali kod kuće. A kad se vratiš u Medinu, **oni će se pojaviti i zaklinjat će ti se Allahom**: "Da smo ikako mogli, pošli bismo s vama u boji!" Oni se ovim lažnim zakletvama izlažu najžešćoj kazni, Allah zna da su njihove zakletve i isprike lažne i ništavne.

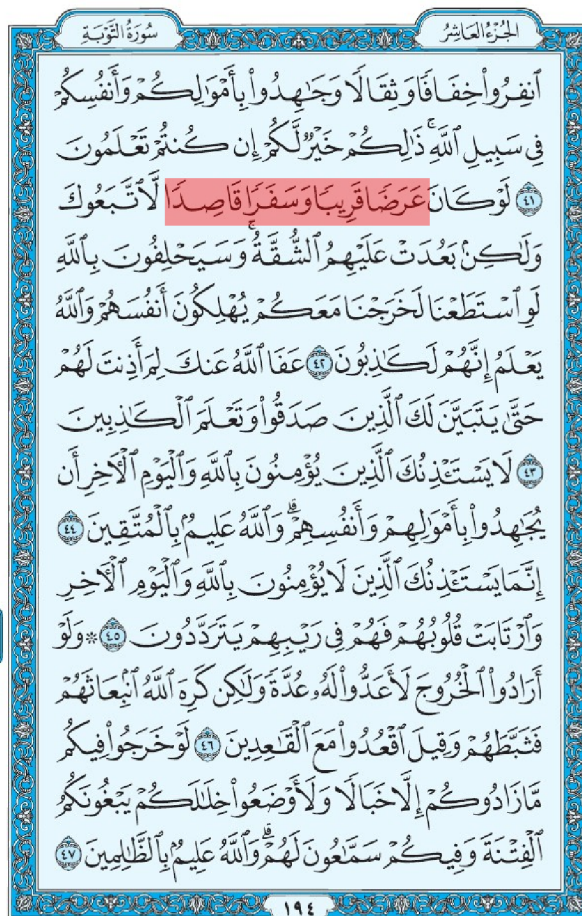
(43) Allah ti je, Poslaniče, oprostio tvoju odluku da im dozvoliš da ostanu u Medini i ne idu u pohod na Tebuk. Iako si trebao sačekati dok se ne uvjeriš ko je od njih iskren a ko laže, ti si požurio i prihvatio njihove isprike.

(44) Ljudi koji iskreno vjeruju u Allaha i u Sudnji dan neće od tebe tražiti dopuštenje da ne učestvuju u borbi imecima i životima. Naprotiv, njihov je običaj da ti se odmah odazovu kada ih pozoveš, i da se bore imecima i životima svojim. Allah zna bogobojazne, koji ne traže dozvolu za izostajanje iz borbe osim kada imaju opravdan razlog koji ih sprečava da s vama idu.

(45) Dozvolu za izostanak iz borbe na Allahovom putu tražit će samo munafici, koji ne vjeruju u Allaha i u Sudnji dan. Njihova srca sumnjaju u Allahovu vjeru, i oni tumaraju tminama sumnji i zbunjenosti, nikako da ka istini budu upućeni.

(46) Da su dvoličnjaci uistinu željeli poći s tobom u borbu na Allahovom putu, kako tvrde, pripremili bi se onako kako to dolikuje ratnicima. Međutim, Allah nije želio da oni pođu u borbu s tobom, pa im je taj izlazak predstavio teškim.

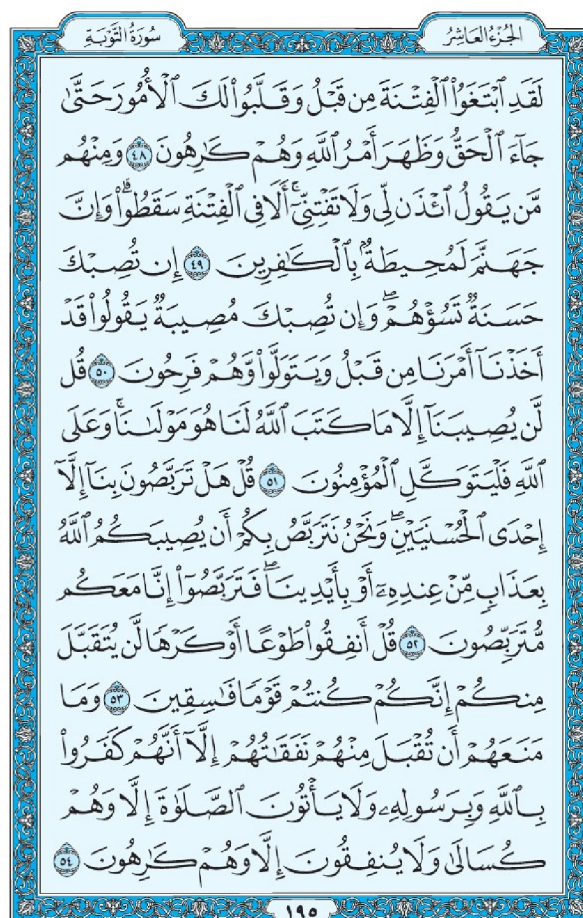
(47) Dobro je da ovi licemjeri ne pođu sa vama u borbu, jer da su pošli samo bi nered među vama unijeli, odvrćajući vas od borbe i ubacujući sumnje među vojnicima. Težili bi rasturanju vojske, a među vama ima onih koji vjeruju njihovim lažima, pa bi povjerovali i u te nove laži i širili bi ih. Nakon toga bi došlo do razilaženja među vama, a Allah zna munafike koji ubacuju sumnje među vjernike.

(48) Dvoličnjaci su i prije pohoda na Tebuk sijali smutnju, prepadali vjernike i izazivali nered i raskol, varali su i pokušali obmanjivati Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, sve dok Svevišnji Allah nije pomogao islam i Svoga Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a riječ Svoju uzdigao i vojsku Svoju podržao. A njima, dvoličnjacima, nije bilo po volji to što je Allah, džellešanuhu, pomogao i uzvisio islam, jer su htjeli da zabluda pobijedi istinu.

(49) Neki dvoličnjaci izmišljaju opravdanja: "Vjerovjesniče, dozvoli mi da ne pođem u borbu s vama! Ne razriješiš li me i pođem li u borbu, zaradit ću grijeh zbog iskušenja bizantijskim ženama kada ih vidim!" Oni su, ne opažajući, ovim postupkom upali u najveću smutnju – smutnju licemjerstva i smutnju izostajanja iz borbe. Džehennem će na Sudnjem danu okruživati nevjernike i niko mu neće umaći.

(50) Ako ti se, Vjerovjesniče, dogodi nešto lijepo, ako pobijediš ili stekneš ratni plijen, dvoličnjaci se odmah rastuže, a akoli te pogodi neka nedaća ili ako doživiš poraz, oni kažu: "Bili smo oprezni i sačuvali se neodlaženjem u borbu u koju su otišli vjernici, pa su pobijeni i zarobljeni." Zatim odlaze sretni svojim porodicama jer su se spasili.

(51) Reci, Poslaniče ovim licemjerima: "Sve što nam se događa biva Allahovom voljom i Njegovim određenjem. Gospodar upravlja nama u svim stanjima, i u blagostanju i u poteškoći, On je naše utočište i na Njega se oslanjamo u svemu što radimo." Vjernici svoju sudbinu Allahu Jedinom prepuštaju, On im je dovoljan i divan Zaštitnik.

(52) Allahov Poslaniče, reci dvoličnjacima: "Očekujete li vi u pogledu nas bilo šta drugo osim dva veličanstvena završetka: pobjedu i ponos na dunjaluku, ili šehadet i najveću nagradu na Ahiretu? Što se nas tiče, mi očekujemo da Allah na vas spusti kakvu kaznu s neba, ili da vas kazni našim rukama, ako nam dozvoli borbu protiv vas. Eto, vi čekajte šta će biti s nama, a i mi ćemo čekati šta će dogoditi vama."

(53) Reci dvoličnjacima: "Allah neće prihvatiti vašu milostinju, davali je milom ili silom, zato što ste Mu nepokorni i što ste nevjernici."

(54) Njihova milostinja ne može biti primljena zbog tri stvari: 1 - jer oni ne vjeruju u Allaha i Njegova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem; 2 - kad klanjaju namaz, klanjaju ga nemarno, tromo i radi toga da ih ljudi vide; 3 - kad nešto udjeljuju, oni to nevoljno čine, jer se ne nadaju nagradi ni za svoj namaz ni za svoje udjeljivanje.

(55) Nemoj se diviti njihovim bogatstvima i njihovoj djeci! Allah želi da im to bude uzrok nesreće, brige i tuge na dunjaluku, time što se muče da sve to steknu, a zatim pate kada nesreće zadese njihov imetak i njihovu djecu. Tako će patiti sve dok im Allah ne uzme duše dok su nevjernici, nakon čega će vječno patiti u najnižem katu Džehennema.

(56) Dvoličnjaci vam se zaklinju da su uz vas, o vjernici, i da vam pomažu u ratu, ali oni samo lažu. Oni vam govore da vas vole, a u srcima osjećaju mržnju i neprijateljstvo spram vas; to čine iz velikog straha kako im se ne bi desilo kao i višebošcima i zbog toga oni samo ispoljavaju da su muslimani.

(57) Kad bi dvoličnjaci našli kakvu utvrdnu, **pećinu** ili podzemnu odaju, pohitali bi da se sakriju u nju, iz straha i uznemirenosti.

(58) Neki ti dvoličnjaci, Poslaniče milosti, **prigovaraju i kude te** zbog raspodjele zekata i optužuju te da si nepravedan u tome, onda kada oni ne dobiju ono što bi željeli. Ako njima daš onoliko koliko žele, zadovoljni su tobom i hvale te. Međutim, akoli ne dobiju koliko žele, rasrde se na tebe i prigovaraju ti.

(59) Kad bi ovi dvoličnjaci, koji ti pripisuju mahane u podjeli zekata, bili zahvalni na ratnom plijenu koji im Allah, džellešānuhu, daje posredstvom Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, **i kada bi rekli**: "Allah nam je dovoljan, On će nam dati šta On hoće, iz Svog obilja, i mi samo od Njega tražimo.", bilo bi im bolje od pripisivanja mahana tebi.

(60) Osam je kategorija ljudi koje polažu pravo na zekat, **i to su**: 1 - el-fukara' - siromasi, a to su oni koji imaju malo imetka kojeg zarađuju preko zanata ili službe, ali im to nije dovoljno za osnovne potrebe; 2 - miskini - nevoljnici, a to su oni koji skoro ništa nemaju i koji se ne skrivaju od ljudi, već ljudi vide njihovo stanje; 3 - sakupljači zekata koje šalje vladar; 4 - nevjernici koje treba pridobiti za islam ili muslimani slaboga imana kako bi im ojačao iman, ili za one čijeg se zla treba sačuvati; 5 - robovi koje treba osloboditi; 6 - prezaduženi, koji su upali u dug iz opravdanog razloga ukoliko na drugi način ne mogu naći imetak da vrate dug; 7 - borci na Allahovu putu i 8 - putnici kojima je nestalo sredstava za putovanje. Ograničavanje zekata na ove vrste ljudi je Božija odredba, a On najbolje zna u čemu je dobrobit i potreba ljudi i mudro uređuje sve stvari.

(61) Neki od onih munafika svojim jezicima uznemiravaju Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, i govore da on sluša svakog i vjeruje svakome, jer su vidjeli njegovo strpljenje sa ljudima, i govore kako on ne razlikuje istinu od zablude. Reci im, **o Poslaniče**: "Poslanik sluša samo ono što je dobro, vjeruje u Allaha i vjeruje u ono čime ga obavještavaju iskreni vjernici, i milostiv je prema njima. Njegovo poslanstvo je milost prema vjernicima, a svako ko ga na bilo koji način uznemirava - dočekat će bolnu kaznu.

(62) Dvoličnjaci vam se zaklinju Allahom, o vjernici, da oni ne govore ono što uznemirava Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, samo zato da bi stekli vaše zadovoljstvo, a preče je da žude za Allahovim i Poslanikovim, sallallahu alejhi ve sellem, zadovoljstvom, kroz iskreno vjerovanje i činjenje dobrih djela, ako su istinski vjernici.

(63) Zar dvoličnjaci ne znaju da ovim svojim postupcima imaju neprijateljski odnos prema Allahu i Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, i da će onaj ko se neprijateljski odnosi prema Allahu i Poslaniku skončati u džehennemskoj vatri na Sudnjem danu, i da će u njoj zauvijek ostati? To je veliko poniženje i strašno stradanje.

(64) Dvoličnjaci strahuju da se Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, ne objavi sura koja će njemu i vjernicima otkriti nevjerovanje i neprijateljstvo koje kriju u svojim srcima. Upozori ih, **Poslaniče**

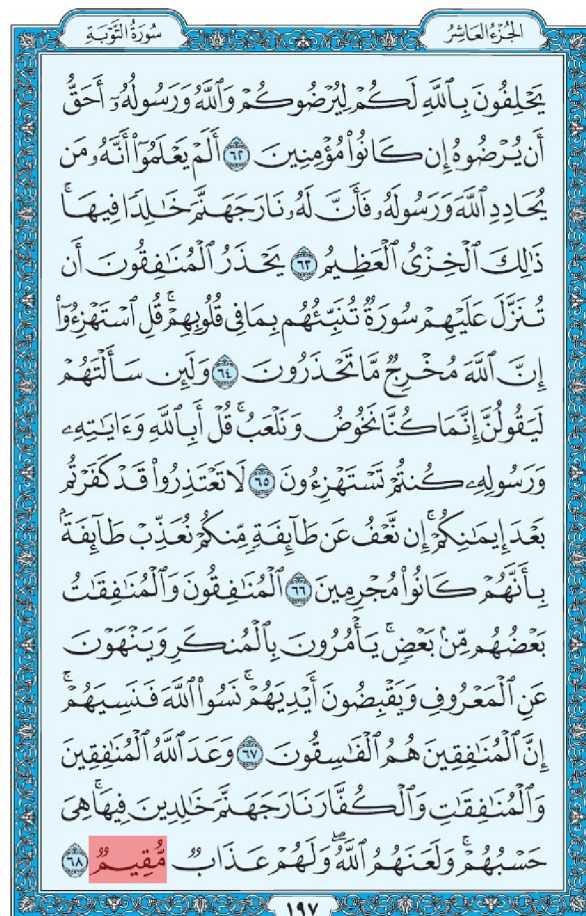
islama: "Ismijavajte se koliko hoćete i napadajte vjeru, ali će Svevišnji Allah otkriti i iznijeti na vidjelo ono što vi krijete i čijeg se razotkrivanja bojite, time što će o tome objaviti suru ili će na drugi način obavijestiti Svog Poslanika!"

(65) Ako ih upitaš zašto su se ismijavali s tobom, Kur'anom i islamom za vrijeme pohoda na Tebuk, oni će odgovoriti da su se samo zabavljali i traćili vrijeme. **Kaži im:** "Zar se ismijavate s Uzvišenim Allahom, mudrim Kur'anom i plemenitim Poslanikom?"

(66) "Ne pravdajte se lažnim opravdanjima, ispoljili ste nevjerstvo svojim ismijavanjem nakon što ste ga skrivali! Ako oprostimo nekima od vas koji se vrte u islam i iskreno pokaju za djela koja su činili, On će kazniti one koji ustraju u nevjerovanju i sakriju licemjerstvo te se ne pokaju za zlodjela.

(67) Licemjeri i licemjerke su jedinstveni u licemjerstvu, i oni su nasuprot vjernika. Pozivaju u činjenje zla, a odvrćaju od dobra, te škrtare kad je u pitanju udjeljivanje na Allahovom putu. Zanimarili su pokornost Allahu pa ih je Svemilosni Allah prepustio samima sebi i nije im dao uputu. Doista su munafici napustili pokornost Allahu i put istine, i otišli putem zablude.

(68) Sveznajući Allah obećava licemjerima i licemjerkama i nevjernicima koji se ne pokaju da će skončati u Džehennemu, gdje će vječno boraviti. To će im biti dovoljna kazna. Allah ih je lišio Svoje milosti i pripada im **neprestana** patnja.

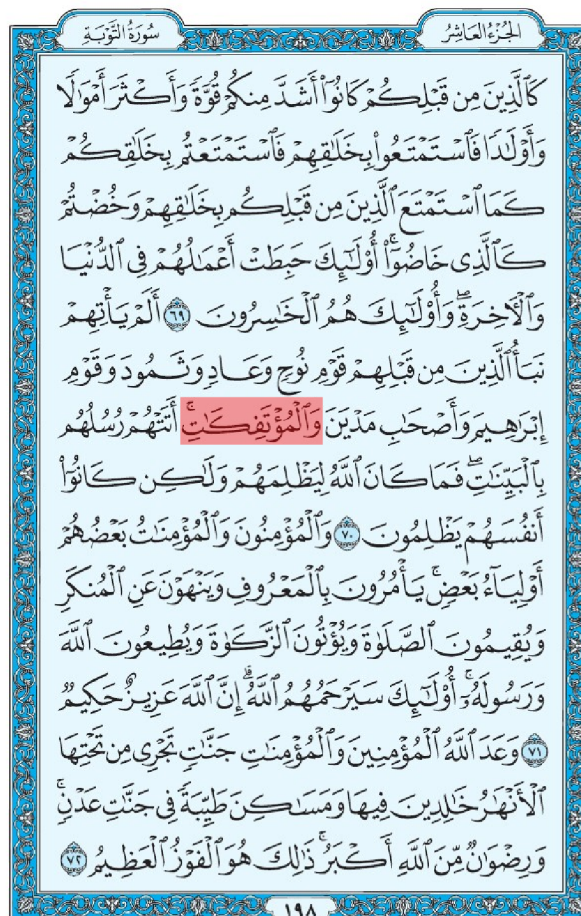

(69) Vi ste, o munafici, u vašem nevjerstvu i ismijavanju vjerom poput prijašnjih nevjerničkih naroda, s tim što su oni bili mnogo jači, imali su više bogatstva i više djece, uživali su odista u ljepotama ovog svijeta onoliko koliko im je određeno, a i vi ste se, o munafici, poput njih naslađivali ovosvjetskim čarima onoliko koliko vam je određeno, i poput njih poričete i napadate! Takvim ljudima će biti poništena dobra djela kod Allaha, jer oni su nevjernici i istinske propalice.

(70) Zar munafici nisu čuli šta su radili prijašnji nevjernici, i kako su kažnjeni? Nuhov je narod potopljen, Ad je uništen ledenim vjetrom, Semud strašnim glasom, Ibrahimov je narod ostao bez blagodati i zadesila ga je Božija srdžba, stanovnici Medjena kažnjeni su strašnim oblakom, dok su **sela u kojima je živio Lutov narod izvrnuta i potom gađana kamenjem s neba**. Svima su njima poslanici donosili jasne dokaze i argumente, i Allah im nije nepravdu učinio, već su sami sebi nepravdu učinili time što su nevjernici bili, što su Allahove poslanike u laž utjerivali.

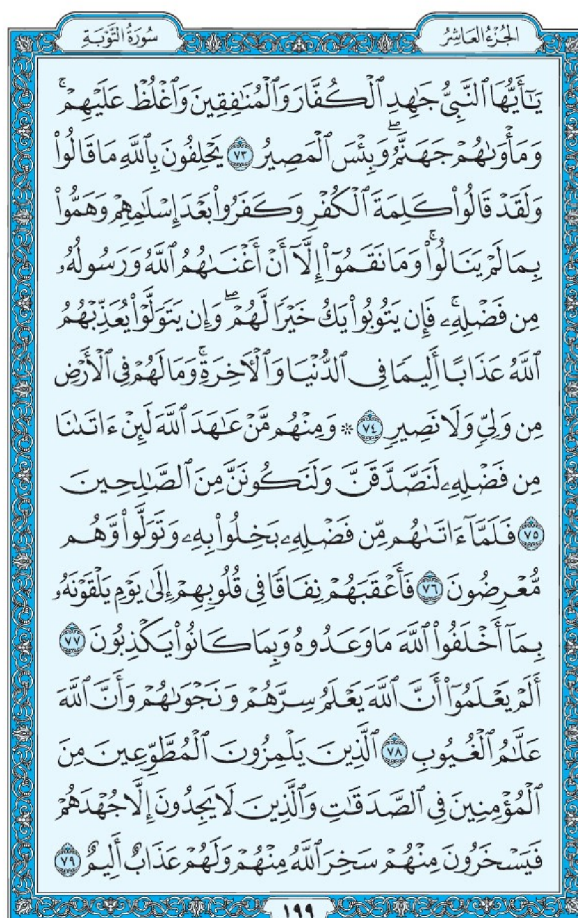
(71) A vjernici i vjernice pomažu se međusobno, jer ih iman spaja. Oni podstiču na dobra djela svih vrsta, a to je svako djelo koje Allah voli, poput monoteizma, namaza i drugih djela. Oni odvrćaju od loših djela, a to je sve ono što Allah ne voli, poput grijeha i kamate. Oni obavljaju namaz na najpotpuniji način, pokoravaju se Allahu i Njegovom Poslaniku, i njih će Allah milošću Svojom obasuti i u Džennet uvesti. Doista je Allah Silni, niko se sa Njim ne može nadvladavati, i doista je On Onaj Koji mudro upravlja stvorenjima i propisuje im zakone.

(72) Allah je obećao vjernicima i vjernicama da će na Sudnjem danu ući u Džennet, ispod čijih dvoraca rijeke teku. Oni će tamo vječno boraviti i neprekidno uživati. Allah im je obećao da će ih uvesti u lijepa staništa, a da je iznad svega toga - Njegovo zadovoljstvo njima. To je najuzvišenija pobjeda.

(73) Vjerovjesniče, bori se protiv nevjernikā sabljom, a protiv dvoličnjakā jezikom i argumentmima, i neka tvoj govor i postupci budu strogi, jer oni to zaslužuju. Oni će vječno biti u džehennemskoj vatri. Kako će to biti grozan završetak!

(74) Dvoličnjaci se lažno zaklinju Allahom da nisu vrijeđali i napadali tebe i tvoju vjeru, a do tebe je doprlo da jesu. Oni lažu! Rekli su ono zbog čega su izašli iz vjere, ispoljili su nevjerstvo nakon vjerovanja, i željeli su nešto što im nije uspjelo – ubiti Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, prilikom povratka s Tebuka. **Poriču neporecivo:** da im je Allah podario veliku blagodat time što ih je učinio bogatim dajući im udio u ratnom plijenu preko Svog poslanika. Ako se Allahu pokaju od svog licemjerstva - to im je bolje nego da ostanu licemjeri, a ako odbiju pokajanje i vjerovanje, Svevišnji će ih Allah kazniti na dunjaluku tako što će vjernici protiv njih ratovati, pa ih ubijati i zarobljavati, a na Ahiretu će vječno gorjeti u Vatri. Neka znaju da ih niko neće zaštititi i sačuvati, korist im pribaviti i od kazne ih sačuvati.

(75) Neki dvoličnjaci su se Allahu zavjetovali: "Ako nas Allah opskrbi iz riznica Svojih, davat ćemo siromašnima i činiti samo ono što On voli, a sustegnut ćemo se od zabranjenog!"

(76) No, kad im je Uzvišeni Allah podario mnoge blagodati, nisu ispoštovali svoj zavjet Allahu, već škrtare i odbijaju pokornost Allahu, džellešānuhu, i vjerovanje u Njega.

(77) A škrtost je imala za posljedicu čisto licemjerstvo u njihovim srcima, zato što su svoja obećanja, Allahu data, kršili, i zato što su lagali.

(78) Zar dvoličnjaci ne znaju da Sveznajući Allah zna za spletke koje oni spremaju na svojim sijelima, i da Allahu ništa nije nepoznato? Allah će im dati ono što su zaslužili.

(79) Dvoličnjaci prigovaraju čestitim vjernicima koji dobrovoljno udjeljuju milostinju, pa ako vjernik udijeli malu sumu novca, jer ne može udijeliti više, **oni reknu:** "Od ovog nema nikakve koristi!" Svevišnji Allah će njih izvrnuti poruzi i njih čeka bolna patnja na Ahiretu.

(80) Molio ti, Allahov Poslaniče, za dvoličnjake ili ne molio, oni nisu dostojni Božijeg oprosta. Štaviše, kad bi za njih molio čak sedamdeset puta, pa i više, Allah im nikad neće oprostiti njihove grijeha. To je tako, jer oni ne vjeruju u Allaha i Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem. Allah, džellešanuhu, neće uputiti nijednog čovjeka koji namjerno odbija da Mu bude pokoran.

(81) Dvoličnjaci koji nisu s Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, posli u Pohod na Tebuk, radovali su se. Njima je bilo mrsko da se imecima i životima bore na Allahovom putu kao što se bore vjernici. **Govorili su svojoj braći licemjerima:** "Ne idite u borbu po ovoj nepodnošljivoj vrućini!", a bitka na Tebuku je bila u vremenu velikih vrućina. Poslaniče, **reci im:** "Džehennemska je vatra koja čeka licemjere je mnogo žešća od ove vrućine od koje bježe, kad biste samo znali!

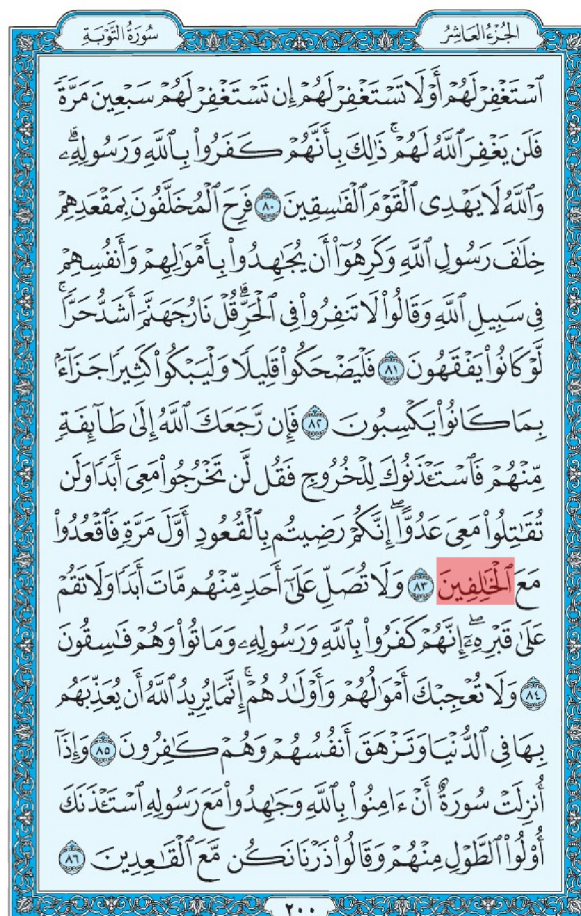
(82) Nek se licemjeri koji su izostali iz bitke smiju u životu na ovom kratkotrajnom svijetu, ali će mnogo plakati na Ahiretu, koji je vječan! To je kazna za njihovo nevjerstvo i loša djela koja su činili na dunjaluku.

(83) Ako te, o Poslaniče, Svemogući Allah vrati s Tebuka u Medinu pa ti dvoličnjaci dođu tražeći dopuštenje da se bore drugi put, **ti im odgovori:** "Nikad vam neću dozvoliti da pođete u boj sa mnom, zbog opasnosti vašeg prisustva u mojoj vojsci. Bili ste zadovoljni izostajanjem iz bitke na Tebuku, pa ostanite tu sa **bolesnicima, ženama i djecom.**"

(84) I ne klanjaj, Božiji Poslaniče, dženzu nijednom dvoličnjaku i nemoj se moliti Allahu za njih, stojeći pored njihovih kaburova jer oni ne vjeruju u Allaha i Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, i do smrti su ustrajali na nepokornosti Allahu. Takvima se ne klanja dženzu, niti se za njih moli.

(85) O Poslaniče, nemoj se diviti imecima i djeci ovih licemjera, jer Allah želi da im to bude uzrok poteškoće i tegobe na ovome svijetu, i da umru kao nevjernici.

(86) Kad Svevišnji Allah objavi neku kur'ansku suru u kojoj poziva dvoličnjake da vjeruju u Allaha i da se bore uz Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, na Allahovom putu, **tada bogati i ugledni među njima traže dozvolu od Resulullaha da ne pođu u borbu govoreći:** "Ostavi nas s nemoćnima, koji imaju opravdanje."

(87) Ovi dvoličnjaci su zadovoljni poniženjem jer su zadovoljni da budu sa onima koji imaju opravdanje. Svemogući Allah zapečatio je njihova srca i oni ne mogu shvatiti u čemu je dobro za njih, a u čemu je zlo.

(88) Što se tiče Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i vjernika, oni ne izostaju iz borbe poput licemjera, već žrtvuju svoje imetke i živote boreći se da Allahova riječ stalno bude gornja. **Njima pripada svako dobro na oba svijeta:** na ovom svijetu im pripada pobjeda, ponos i ratni plijen, a na Ahiretu im pripada Džennet i spasenje.

(89) Milostivi Allah je vjernicima koji se bore na Njegovu putu pripremio Džennet, ispod čijih dvoraca rijeke teku. Oni će u njemu vječno ostati, uživajući u blagodatima mnogobrojnim. Bit će to velika radost i veličanstven uspjeh kojem neće biti ravna.

(90) Dolazili su i neki beduini iz okoline Medine kod Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da im dopusti izostanak iz borbe na Allahovom putu, a dvoličnjaci među beduinima izostali su bezrazložno, jer nisu vjerovali u Poslanika i Allahovo obećanje. Nevjernike među njima će stići bolna kazna.

(91) Starci, žene, djeca, nemoćni, bolesni, sakati, slijepi i siromašni koji nemaju sredstava za kretanje u boj, nisu grešni zbog neodlaska u borbu - jer imaju opravdanje - ako Allahu iskreno robuju i ako slijede Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Dobročiniteljima se nema šta prigovoriti. Allah puno prašta dobročiniteljima i milostiv je prema njima.

(92) Nisu grešni oni koji su ti došli, Vjerovjesniče, tražeći od tebe jahalice za borbu, pa si im rekao da im jahalice ne možeš osigurati. Oni su se potom vratili svojim kućama plaćuci od tuge što ne naći imetka da idu sa tobom.

(93) Nakon što je Allah pojasnio da neće biti kažnjeni oni koji imaju opravdanje, **spomenuo je one koji zaslužuju kaznu rekavši:** "O Poslaniče, kazna i ukor su za one koji imaju mogućnosti a traže ti dozvolu da ne idu u borbu. Zadovoljni su poniženjem, zadovoljni su da ostanu u svojim kućama, kao oni koji imaju opravdanje, i Allah im je zapečatio srca i ne primaju pouku. Zbog zapečaćenosti srca oni ne znaju šta je dobro za njih pa da to rade, ni šta je loše za njih pa da se toga klone.

